

Pressemeddelelse udsendt 14. marts 2022

Han vil have kirken tættere på vesterbroerne

– en af Vesterbros markante ildsjæl fylder 50 år på tirsdag

Når Jens Andersen går ned ad Istedgade, ser han noget, ikke alle ser. Han ser en mulighed for at lave kirke. Meget har ændret sig på Vesterbro, siden han flyttede hertil i 1995. Man bor mindre tæt, baggårdsboligerne er væk, og bydelen befolkes nu af veluddannede yngre mennesker på nogle af Københavns dyreste kvadratmeter. Der er også blevet færre kirker - men ikke mindre nød i gaden. Det er samspillet mellem det nye og det gamle Vesterbro, der var Jens Andersens oprindelige drivkraft til at stille op til menighedsrådet i sit sogn, og når han på tirsdag fejrer 50-års fødselsdag over en øl efter Jazzgudstjenesten i Eliaskirken, står han stadig midt i det arbejde.

Menighedsrådsformand Jens Andersen har siden 2008 stået i spidsen for en bemærkelsesværdig udvikling af Folkekirken på Vesterbro. Under hans ledelse er alle bydelens kirker slået sammen til ét sogn, så det nu er landets største med et stadigt voksende vidtforgrenet aktivitetsniveau, der rækker langt udover gudstjenester, bryllupper og begravelser. Der inviteres til babysalmesang, kærestesorggrupper, yoga, kunstinstallationer og debatter om etiske dilemmaer, og der lægges hus til natherberg, folkekøkken og værested for socialt udsatte. Mange af aktiviteterne drives i tæt samarbejde med andre lokale organisationer og frivillige.

”Folkekirken skal være kirke for alle” understreger Jens Andersen, der også var formand, da ambitionerne for det nye store sogn skulle formuleres for ti år siden. Idéen var, at man i kirken ved fælles hjælp, men også gennem forskellighed skulle blive bedre til at formidle, hvad kristendom er og række længere ud. I vedtægterne står der, at ”Kirkerne skal turde gøre tingene på en ny måde og være forskellige. Nye aktiviteter skal afprøves.”

Jens Andersen har især lagt vægt på, at kirken skal række ud til flere mennesker. Det er bl.a. sket med større variation i gudstjenesterne og musikken, styrkelse af kirkens sociale arbejde, kirke for børn og ved at komme ud af kirkens bygninger og være tæt på livet i gaden. Kirken skal være med, når Vesterbro fester til Distortion og Pride, men også i hverdagen hvor gadepræsten kører gennem bydelen med sit klap-ud-alter i en ombygget ladcykel.

Der bor i dag 44.000 mennesker i det område, som kaldes Vesterbro Sogn, men kun godt halvdelen er medlem af Folkekirken. Alligevel ved man fra undersøgelser i bydelen, at interessen for tro og spirituelle emner er langt større, og den sociale etiske bevidsthed er høj hos de nye vesterbroere. ”Vi skal gøre os umage med at være kirke på en måde, hvor så mange som muligt ser, at kirke og kristendommen er relevant i deres liv, og vi har også en forpligtelse over for dem, der ikke er medlemmer”, mener Jens Andersen.

Ud over arbejdet på gadeplan fremhæver han uKirke, som noget der lykkes med at række ud. Da antallet af kirker på Vesterbro skulle reduceres, valgte man at give Gethsemane Kirke fri til de unges egen disposition, og kirkebænke og faste ritualer er nu afløst af diskokugle i loftet, vintagesofaer, musik, digte og debatter. Et væld af aktivitet drevet af de unge frivillige i samarbejde med ungdomspræsten.

”Det er vigtigt, at vi holder fast i at være kirke, vi skal ikke lave noget, man lige så godt kunne lave på biblioteket eller kulturhuset, men den moderne form for mission har vide grænser”.

Folkekirken på Vesterbro bæres og drives af frivillige ligesom alle andre folkekirker i landet, men det er ifølge Jens Andersen vigtigt for at fastholde det folkelige i folkekirken, men det er en tidskrævende indsats at være formand for landets største sogn. Tæt på et halvtids job. Jens Andersen er også engageret i kirken i

København som formand for Stiftsrådet. Hans ledelse er kendetegnet ved et utrolig stort overblik og en evne til at sætte sig langsigtede mål og fastholde dem, samtidig med at der bliver rykket hurtigt på konkrete sager. Når man spørger ham, hvorfor han gider blive ved at stille op, svarer han, at det er fordi arbejdet er vigtigt "og jeg synes jo også det sjovt". Man mærker en stor tilfredsstillelse ved at få organiseret det komplekse samspil af kirkernes frivillige og professionelle ildsjæle indeni og udenfor murerne. "Som formand skal jeg jo ikke gøre alt. Det handler mest om at sætte retning, skabe rammer og strukturer, som gør at alle vores dygtige præster, medarbejdere og frivillige kan udfolde kirkelivet". Men der skal nok mere end almindeligt organisationstalent til. I det officielle arbejdsliv har Jens Andersen nemlig også en ledende og krævende stilling som Landssekretær for SF på Christiansborg.

I øjeblikket er han særligt optaget af kirkens arbejde med børn og deres forældre. "Vi har mange tilbud til børn blandt andet i det musikpædagogiske arbejde, men jeg vil gerne rejse en diskussion i menighedsrådet om, hvordan vi endnu bedre kan være kirke for Vesterbros børn". Og så er man også ved at danne en engelsk sproget menighed med base i Eliaskirken "Vi har 7000 udlændinge på Vesterbro, som vi også har en forpligtelse overfor. Hvordan kan vi være kirke for dem?"

Så selvom der er blevet færre kirker på Vesterbro i Jens Andersens formandsperiode, fylder de stadig mere i gadebilledet og folks bevidsthed. Formanden selv ønsker ikke nogen særlig opmærksomhed i anledningen af den runde dag, og måske netop fordi han gerne står i spidsen for noget, men hellere lader andre stå i centrum, lykkes det ham at få utrolig meget igennem i vesterbroernes kirker.

Kontakt:
Birgitte Schmidt Andersen
Kommunikationschef